

บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ สามารถสรุปผลการวิจัยในแต่ละด้านดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประชากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีจำนวน 327 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ออกกลางคันเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ ชายคิดเป็นร้อยละ 97.20 และหญิงคิดเป็นร้อยละ 2.80 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีอายุระหว่าง 15–16 ปี คิดเป็นร้อยละ 75.54 ในสาขาวิชาช่างยนต์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.10 มีจำนวนพี่น้อง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 จำแนกตามลำดับที่การเป็นบุตรลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 46.80 จำแนกตามโรงเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โรงเรียนมัธยมคิดเป็นร้อยละ 65.50 เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าเรียน ปวช. ระหว่าง 2.01 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 40.70 ลักษณะการอยู่อาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.10 และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรร้อยละ 40.70

5.1.2 ปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อ การออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ใน 4 ด้าน และทำการวิเคราะห์นำเสนอโดยค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ที่ได้มาจากกลุ่มประชากร ผลการวิเคราะห์ภาพรวม พบว่า

1. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน เมื่อศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนเองอยากเรียน รองลงมาคือความรู้พื้นฐานในวิชาเรียนต่ำ และค่าอาหารระหว่างเรียนเช่นค่าข้าวค่าน้ำดื่มไม่เพียงพอ

2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว เมื่อศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ขาดการเอาใจใส่จากครอบครัว รองลงมาคือ ฐานะครอบครัวยากจนและต้องดูแล บิดา หรือ มารดา ที่ป่วยหนัก

3. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา เมื่อศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การเข้า-ออกวิทยาลัยอย่างอิสระ รองลงมาคือเทคนิควิธีการสอนของครูผู้สอนไม่น่าสนใจ และขาดการเอาใจใส่ของครูที่ปรึกษา

4. ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เมื่อศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ บรรยากาศร้อนมีเสียงรบกวนจากภายนอก รองลงมาคือ สภาพห้องเรียนคับแคบ และสถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้สถานบันเทิง เช่น ร้านเกม ร้านเหล้า โรงหนัง ห้างสรรพสินค้า กับ รถประจำทางวิ่งผ่านน้อย

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับปัจจัยทั้ง 4 ด้านของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับปัจจัยทั้ง 4 ด้านของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ในด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สรุปผลดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านสาขาวิชา และการพักอาศัยขณะศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียนกับสาขาวิชาและการพักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์และช่างไฟฟ้ามีส่วนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันด้านผู้เรียนในระดับมากขึ้น ไปตั้งแต่ร้อยละ 5.42 – 5.77 และพบว่า นักเรียนที่อาศัยขณะศึกษากับญาติ มารดา และบิดามีสัดส่วนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันด้านผู้เรียนในระดับมากขึ้นไป ตั้งแต่ร้อยละ 4.76 – 10.00

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ที่เกี่ยวกับครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ที่เกี่ยวกับสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านสาขาวิชา และ อาชีพผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษากับสาขาวิชาและอาชีพผู้ปกครองพบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาช่างไฟฟ้า ช่างยนต์และช่างอิเล็กทรอนิกส์มีส่วนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันด้านสถานศึกษาในระดับมากขึ้นไป ตั้งแต่ร้อยละ 34.61 – 44.16 และ พบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ อาชีพเกษตรกร และอาชีพค้าขาย มีสัดส่วนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันด้านสถานศึกษาในระดับมากขึ้นไปตั้งแต่ร้อยละ 30.76 - 66.67

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านสาขาวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมกับสาขาวิชา พบว่านักเรียนที่เลือกศึกษา ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า และช่างยนต์มีส่วนที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อมในระดับมากขึ้นไป ตั้งแต่ร้อยละ 9.67 – 13.39

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผลสรุปของงานวิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การเข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนเองอยากเรียน รองลงมาคือความรู้พื้นฐานต่ำในวิชาที่เรียน ทั้งนี้ เป็นเพราะขั้นตอนการรับนักเรียนของวิทยาลัยไม่มีการสอบคัดเลือก นักเรียนอยากเรียนอะไรก็ได้ เรียน ถ้าสมัครในสาขาวิชาที่ตนเองอยากเรียนได้ก่อนก็มีสิทธิ์ได้เข้าเรียน แต่ถ้าสาขาวิชาที่ตนเองสนใจเต็มก็ไม่สามารถสมัครเข้าเรียนได้และต้องสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาอื่นที่ตนเองไม่ได้ตั้งใจเรียนตั้งแต่แรก และการที่วิทยาลัยไม่มีการสอบคัดเลือกทำให้นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาชีพต่ำก็สามารถเข้าเรียนได้ เมื่อเรียนแล้วนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาชีพต่ำบางคนไม่สามารถเรียนได้และไม่อยากเรียนส่งผลให้ขาดเรียนและออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเขาวรัตน์ เมืองแมน [34] ที่พบว่า สิ่งที่ทำให้ต้องมีการออกกลางคันเกี่ยวกับด้านตัวนักเรียน คือ นักเรียนมีความรู้พื้นฐานความรู้ต่ำและไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านสาขาที่นักเรียนอยากเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนมีความตั้งใจที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ตนเองสนใจ แต่เมื่อนักเรียนมีความรู้พื้นฐานน้อย ไม่มีความถนัดในสาขาที่เรียนมาก่อนเมื่อเรียนก็จะเกิดความท้อแท้ในการเรียนและทำให้ไม่อยากเรียนจึงส่งผลทางลบโดยตรงต่อตัวนักเรียน

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ด้านเกี่ยวกับครอบครัว เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ขาดการเอาใจใส่ของครอบครัว รองลงมาคือฐานะยากจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัวจนหาเวลาเอาใจใส่ลูกๆ ได้น้อยรวมทั้งไม่ได้รับรู้ปัญหาการเรียนซึ่งสอดคล้องเชาวรัตน์ เมืองแมน [34] ที่พบว่า สิ่งที่ทำให้ต้องมีการออกกลางคันเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านครอบครัว คือเมื่อนักเรียนมีปัญหาแล้วปรึกษากับผู้ปกครองบางเรื่อง และผู้ปกครองเอาใจใส่ในการแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่มากเท่าที่ควร

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ด้านเกี่ยวกับสถานศึกษา เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การเข้า-ออกวิทยาลัยอย่างอิสระ ทั้งนี้เป็นเพราะวิทยาลัยไม่มีการจัดระเบียบเรื่องการเข้า-ออก ประกอบด้วยการจัดการเรียนของวิทยาลัย มีการจัดให้นักเรียน มีการเรียนที่ไม่ต่อเนื่องและมีคางว่างมากเกินไปเมื่อนักเรียนว่างก็จะชอบออกนอกวิทยาลัยซึ่งทางวิทยาลัยไม่ทราบว่ามีนักเรียนออกไปแล้วกลับจะเข้ามาเรียนต่อหรือไม่ หรือเมื่อนักเรียนออกไปทานข้าวด้านนอกวิทยาลัย บางครั้งก็ทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อแล้วไม่เข้าวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นางนันทน บุญอินทร์ [35] ที่พบว่าปัญหาระดับความรุนแรง คือ นักศึกษาสามารถเข้าออกวิทยาลัยได้ตลอดเวลาเนื่องจากการจัดการเรียนไม่ต่อเนื่องมีเวลาว่างระหว่างวันเมื่อว่างก็จะออกนอกวิทยาลัยและบางครั้งก็ไม่กลับเข้ามาเรียนต่อ

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ด้านเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ บรรยากาศร้อนมีเสียงรบกวนจากภายนอก ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละแผนกวิชาได้มีการจัดพื้นที่ห้องเรียน รายวิชาที่เป็นวิชาทฤษฎีอยู่ใกล้พื้นที่บริเวณฝึกงาน เมื่อนักเรียนเข้ามาฝึกงานก็จะปฏิบัติงานที่เสียงดังรบกวนห้องเรียนที่อยู่ใกล้ๆ บางครั้งห้องเรียนมีอากาศร้อนอบอ้าวเพราะพัดลมชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ซึ่งเป็นเหตุให้นักเรียนไม่อยากเข้าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย โกศล ศรีสุพรรณ [39] พบว่า บรรยากาศในการเรียน เสียงดังรบกวนจากภายนอก การใช้ห้องปฏิบัติการของแผนกไม่สะดวก และไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยในการออกกลางคันของนักเรียนได้

5.2.2 จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล

กับปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ในด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียนปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สรุปผลดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเล็กระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านสาขาวิชา และการพักอาศัยขณะศึกษา อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคลด้านสาขาวิชา อาจมีผลมาจากความคาดหวังก่อนเข้าเรียนของนักเรียนที่หวังไว้ว่าเมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะได้ศึกษาในสิ่งที่ตนเองสนใจ แต่เมื่อได้ศึกษาแล้ว เนื้อหาในรายวิชาไม่ตรงกับที่ตนเองสนใจ และรายวิชาสามัญซึ่งนักเรียนมีความรู้พื้นฐานต่ำก็ทำให้ไม่อยากเข้าเรียนจึงเป็นเหตุที่ส่งผลให้นักเรียนขาดเรียนและออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร อัสววิโรจน์[34] พบว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน และเมื่อเข้ามาเรียนแล้วพบว่าหลักสูตรที่จัดไม่ตรงตามความต้องการของนักเรียน ในบางรายวิชานักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่เพียงพอต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและปรับตัวมากขึ้นทำให้มีปัญหาต่อการเรียนมีผลต่อการออกกลางคัน

ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านการพักอาศัยขณะศึกษา เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งนักเรียนบางคนเลือกเรียนในสาขาวิชาที่บิดามารดาต้องการ ทำให้นักเรียนไม่ถนัดและไม่มีความรู้พื้นฐานในสาขาที่ตนเองเรียน เมื่อเรียนแล้วทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร อัสววิโรจน์[34] พบว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน และเมื่อเข้ามาเรียนแล้วพบว่าหลักสูตรที่จัดไม่ตรงตามความต้องการของนักเรียน ในบางรายวิชานักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่เพียงพอต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและปรับตัวมากขึ้น ทำให้มีปัญหาต่อการเรียนมีผลต่อการออกกลางคัน และการที่นักเรียนพักอยู่อาศัยในสถานที่ห่างไกลจากวิทยาลัยก็ทำให้นักเรียนเดินทางมาไม่สะดวก ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในการเดินทางเช่นค่าน้ำมัน ค่ารถโดยสาร ส่งผลต่อการขาดเรียนและออกกลางคันของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คัลเนียก [45] พบว่า การเดินทางไปเรียนไม่สะดวก การพักอาศัยอยู่ห่างไกล และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาศึกษา มีผลทำให้นักศึกษาออกกลางคัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเล็กระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคลในด้านสาขาวิชา และอาชีพผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคลด้านสาขาวิชา อาจมีผลมาจากนักเรียนส่วนใหญ่จะมีรถจักรยานยนต์และเวลาว่างหรือการพักทานข้าวก็จะขับรถออกนอกวิทยาลัย ซึ่งวิทยาลัยปล่อยให้มีการเข้า-ออก อย่างอิสระ และเมื่อนักเรียนออกนอกวิทยาลัยแล้ว บางครั้งก็ไม่กลับเข้ามาเรียนส่งผลให้ขาดเรียนและออกกลางคันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางนันทวรรณ บุญอินทร์ [35] ที่พบว่าปัญหาระดับความรุนแรง คือ นักศึกษาสามารถเข้าออกวิทยาลัย

ได้ตลอดเวลาเนื่องจากการจัดตารางเรียนไม่ต่อเนื่องมีเวลาว่างระหว่างวันเมื่อว่างก็จะออกนอกวิทยาลัยและบางครั้งก็ไม่กลับเข้ามาเรียนต่อ

ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคลในด้านอาชีพผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่าอาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ต้องหารายได้ให้เพียงพอต่อการใช้จ่าย จึงไม่มีเวลาดูแลและเอาใจใส่บุตรเท่าที่ควร และไม่มีความรู้ ไม่ทราบแนวทางและบทบาทการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ไม่มีการติดต่อกับครูที่ปรึกษาทำให้ไม่ทราบปัญหาการไม่เข้าเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ นายเชาวรัตน์ เมืองแมน [34] ที่พบว่า สิ่งที่ทำให้ต้องมีการออกกลางคันเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านครอบครัว คือเมื่อนักเรียนมีปัญหาแล้วปรึกษากับผู้ปกครองบางเรื่อง และผู้ปกครองเอาใจใส่ในการแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่มากเท่าที่ควร

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคลในด้านสาขาวิชา อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่าการจัดห้องเรียนทฤษฎีและบริเวณการฝึกปฏิบัติงานของบางสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาช่างยนต์มีพื้นที่อยู่ใกล้กัน เมื่อมีการฝึกปฏิบัติงานก็ส่งเสียงและกลิ่นรบกวนห้องเรียนทฤษฎีอีกทั้งห้องเรียนอยู่ติดกับถนนใหญ่ทำให้มีเสียงรบกวนจากรถยนต์ภายนอก ซึ่งส่งผลต่อการทำให้นักเรียน ไม่อยากเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกศล ศรีสุพรรณ [39] พบว่า บรรยากาศในการเรียน เสียงดังรบกวนจากภายนอก การใช้ห้องปฏิบัติการของแผนกไม่สะดวกและไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยในการออกกลางคันของนักเรียนได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ พบว่า

1. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน เข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนเองสนใจ ส่งผลให้เมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่มีความใฝ่เรียน วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ควรเปิดรับสมัครนักเรียนแล้วมีการสอบคัดเลือกพร้อมกันเพื่อเป็นการคัดเลือกรักเรียนให้ได้เรียนในสาขาวิชาที่ตนเองสนใจที่ตนเองอยากเรียนจริงๆ หรือวิทยาลัยอาจจะรับนักเรียนระดับปวช. มาเรียนรวมกันในระดับชั้นปวช.1 แล้วเมื่อนักเรียนขึ้นระดับปวช.2 จึงเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองต้องการ

2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว คือ ครอบครัวขาดการเอาใจใส่ต่อนักเรียน ซึ่งผู้ปกครองคงคิดว่าเมื่อส่งให้นักเรียนมาเรียนแล้วคงไม่เกิดปัญหาอะไร และเมื่อนักเรียนมีปัญหาที่ไม่ปรึกษาผู้ปกครอง ผู้ปกครองก็ไม่เคยถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ควรจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารในการดูแลนักเรียน และวิทยาลัยควรมีการออกเยี่ยมบ้านพบปะผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ

3. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา คือ การเข้า-ออก วิทยาลัยอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนสามารถออกนอกวิทยาลัยไปทำกิจกรรมนอกวิทยาลัยได้ในเวลาเรียน และในบางครั้งไม่กลับเข้ามาเรียน วิทยาลัยควรจัดระเบียบ การเข้า-ออก วิทยาลัยให้เหมาะสม

4. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม คือ บรรยากาศร้อน มีเสียงรบกวนขณะเรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่พบกับทุกแผนกวิชา วิทยาลัยควรจัดห้องเรียนในรายวิชาทฤษฎี อยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม มีบรรยากาศที่สมเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาปัจจัยการออกกลางคันของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในสาขาวิชาอื่นๆของวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ให้ครบทุกสาขาวิชา เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขการออกกลางคันของนักเรียนในสาขาวิชานั้นๆ